

ISUS, FRATELE NOSTRU

Studiul 4 pentru 22
ianuarie 2022

„Astfel dar,
deoarece copiii sunt
părtași sângelui și
cărnii, tot așa și El
însuși a fost
deopotrivă părtaș la
ele, pentru ca, prin
moarte, să
nimicească pe cel ce
are puterea morții,
adică pe diavolul”

(Evrei 2:14)

Isus este prezentat în Evrei ca Dumnezeu și ca om. În primele capitole, Pavel subliniază contrastul dintre aceste două naturi ale lui Isus:

Capitolul 1 (divină)	Capitolul 2 (umană)
Fiul lui Dumnezeu (v. 5)	Fratele nostru (v. 12)
Dumnezeu suveran (v. 8-12)	Credincios Tatălui (v. 13)
Creator, Susținător și Suveran	Mare Preot uman, milostiv și credincios

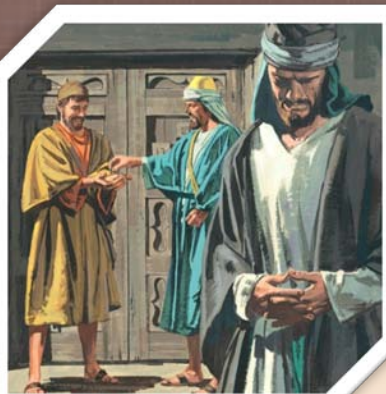
Descrierea lui Isus ca un frate milos și demn de încredere se regăsește în descrierea Fiului ca fiind manifestarea supremă a veșnicului Dumnezeu Creator (Evrei 1:1-4). Vom studia cu atenție modul în care natura umană a lui Isus este prezentată în cartea Evrei.

- ➡ Isus este Răscumpărătorul nostru.
- ➡ Isus nu se rușinează.
- ➡ Isus om ca noi.
- ➡ Isus a fost desăvârșit.
- ➡ Isus este Modelul nostru.

ISUS ESTE RĂSCUMPĂRĂTORUL NOSTRU

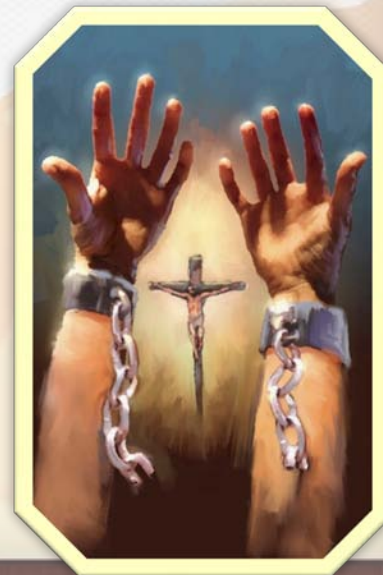
„și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții*, erau supuși robiei toată viața lor” (Evrei 2:15)

În Israel, o persoană putea fi luată ca sclav pentru a-și plăti datoriile (Lev. 25:47). Dacă nu-și plătea datoriile, trebuia să rămână sclavă până în anul jubiliar (Lev. 25:54). Cu toate acestea, răscumpărătorul (o rudă apropiată) putea plăti acele datorii și putea elibera persoana din sclavie (Lev. 25:48-49).

Răscumpărătorul era, de asemenea, responsabil pentru răzbunarea sângelui rudei în caz de ucidere (Num. 35:19).

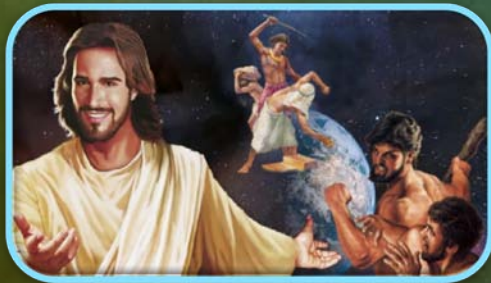
De când Adam a păcătuit, am fost în robia păcatului, vânduți lui Satana ca sclavi. Devenind om, Isus a devenit fratele nostru, ruda noastră apropiată, Răscumpărătorul nostru (Evr. 2:14-16). Odată cu moartea sa ne-a plătit datoria.

ISUS NU SE RUȘINEAZĂ

„Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească frați” (Evrei 2:11)

Luând în considerare toate lucrurile, cazul lui Moise ilustrează ceea ce Isus a făcut pentru noi. A renunțat la tronul Egiptului și a preferat să fie considerat membru al unui popor sclav, frații săi (Evrei. 11:24-25).

Fiind Regele universului, Isus a devenit membru al unei rase înrobite de păcat. Și nu i-a fost rușine să declare că are o familie de sclavi, ucigași, păcătoși săraci, imorali și disprețuitori.

Ne este rușine să spunem că Isus, Regele universului, este fratele nostru (Mat. 10:32-33; 2 Tim. 1:8)?

Să-L mărturisim deschis pe Isus (Evrei 13:15)!

„Hristos urma să se identifice cu interesele și nevoile omenirii. Cel care a fost una cu Dumnezeu s-a unit cu fiii oamenilor prin legături care nu vor fi rupte niciodată. Lui Isus „nu-i este rușine să-i numească frați”; El este Jertfa noastră, Avocatul nostru, Fratele nostru, purtând forma noastră umană înaintea tronului Tatălui și, prin veacurile veșnice, va fi una cu neamul pe care l-a răscumpărat: Fiul omului. Și toate acestea pentru ca omul să poată fi înviat din ruina și degradarea păcatului, astfel încât să poată reflecta iubirea lui Dumnezeu și să participe la bucuria sfințeniei.”

ISUS OM CA NOI

„Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele” (Evrei 2:14a)

Expresia „carne și sânge” ca sinonim pentru umanitate este întotdeauna folosită într-un sens negativ:

▶ **Matei 16:17; Galateni 1:16**

- Lipsă de înțelegere

▶ **Ioan 1:12-13**

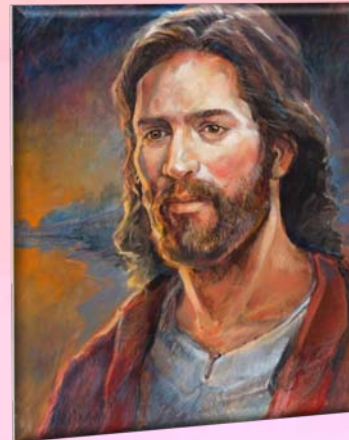
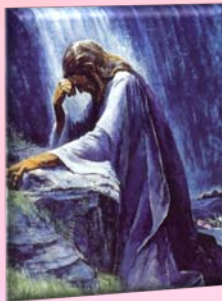
- Neputința de a deveni copii ai lui Dumnezeu

▶ **1 Corinteni 15:50**

- Supunerea la moarte

▶ **Efeseni 6:12**

- Slăbiciune

Devenind „carne și sânge”, Isus și-a asumat natura umană slabă. Cu toate acestea, El a fost, în parte, diferit de noi. El nu a păcătuit, iar natura lui umană era sfântă, inofensivă și fără prihană (Evr. 4:15; 7:26). Asta i-a permis să distrugă puterea diavolului și să ne elibereze de păcat.

ISUS A FOST DESĂVÂRȘIT

„Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice” (Evrei 5:9)

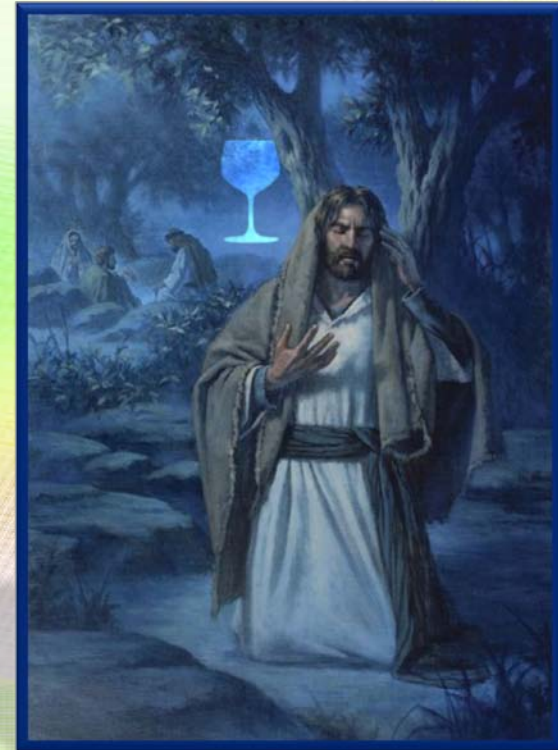
Dacă Isus era perfect, cum trebuia să fie desăvârșit (Evrei 5:7-9)?

În primul rând, el a oferit rugăciuni lui Dumnezeu (Evr. 5:7).

Isus S-a rugat nu numai pentru eliberarea de la moarte, ci pentru ca voia lui Dumnezeu să se facă (Mat. 26:39).

Dumnezeu nu l-a eliberat de răstignire, ci de puterea morții.

Rugăciunea lui a fost ascultată și a înviat.

ISUS A FOST DESĂVÂRȘIT

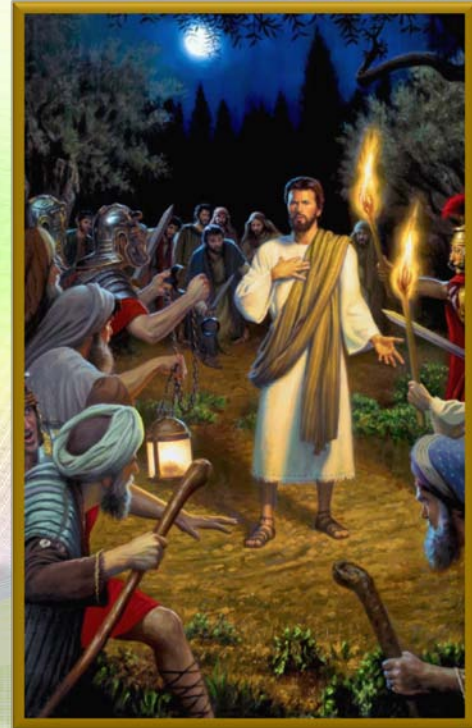
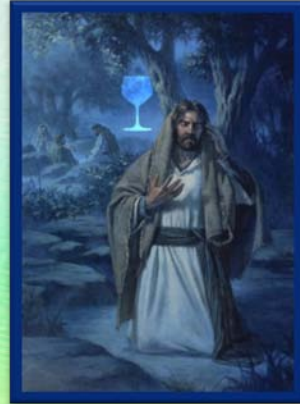
„Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice” (Evrei 5:9)

Dacă Isus era perfect, cum trebuia să fie desăvârșit (Evrei 5:7-9)?

În primul rând, el a oferit rugăciuni lui Dumnezeu (Evr. 5:7).

În al doilea rând, el a învățat să asculte (Evr. 5:8).

Isus a învățat ascultarea, în parte, conformându-se pe deplin voinței lui Dumnezeu în Ghetsimani. Ca și Dumnezeu nu a trebuit niciodată să asculte. Dar, ca om, a trebuit să învețe să se supună, predându-se voinței lui Dumnezeu, pentru a deveni Mântuitorul nostru.

ISUS A FOST DESĂVÂRȘIT

„Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice” (Evrei 5:9)

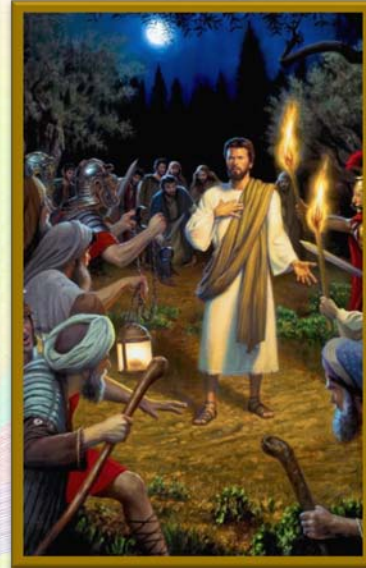
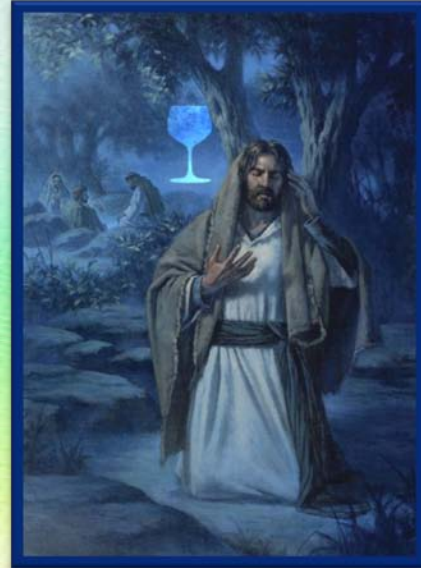
Dacă Isus era perfect, cum trebuia să fie desăvârșit (Evrei 5:7-9)?

În primul rând, el a oferit rugăciuni lui Dumnezeu (Evr. 5:7).

În al doilea rând, el a învățat să asculte (Evr. 5:8).

În al treilea rând, el a fost desăvârșit (Evrei 5:9).

Perfecțiunea lui Isus a fost rezultatul ascultării pe care a învățat-o prin suferință și l-a pregătit să fie Marele nostru Preot ceresc (Evr. 2:17-18).

ISUS ESTE MODELUL NOSTRU

„Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Evrei 12:1-2 NVI)

După ce a arătat atât de mulți oameni care au fost credincioși lui Dumnezeu în trecut (Evr. 11), Pavel ne îndeamnă să le urmăm exemplul de credință, abandonând păcatul și alergând spre țel.

În continuare, el ne arată pe Isus ca modelul perfect de imitat. El este inițiatorul și desăvârșitorul (sau desăvârșitorul) credinței noastre. Este începutul și este sfârșitul. Este modelul nostru în orice moment al vieții noastre. Imitându-L, suntem desăvârșiți zi de zi (2 Corinteni 3:18).

„Și totuși, această Ființă slăvită a iubit pe sărmanul păcătos și a luat asupra Sa chipul unui rob, ca să poată suferi și muri spre folosul omului. Isus putea să rămână la dreapta Tatălui Său, să poarte coroana și îmbrăcămintea Sa regală. Dar El a ales să schimbe toate bogățiile, onoarea și slava cerului pentru sărăcia omenirii și poziția de comandă înaltă pentru ororile din Ghetsimani, umilința și agonia de pe Golgota. El a devenit un om al durerii și obișnuit cu suferința, pentru ca prin botezul suferinței și al sângelui să poată curăți și răscumpăra o lume vinovată.”

E. G. W. (Mărturii pentru comunitate, vol 4, pag. 121)